

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecător: Tizu Svetlana
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Cimpoi Iulia
Danilov Aliona
Secrieru Ion

Î N C H E I E R E

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător: Tatiana Vieru

Judecători: Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Captarenco Oleg,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Covganeț Oleg împotriva lui Captarenco Oleg, intervenient accesoriu Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule, privind încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Captarenco Oleg cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2016 prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă :

La 23 martie 2016, Covganeț Oleg a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Captarenco Oleg, intervenient accesoriu Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule, privind încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 21 iulie 2013, la intersecția străzilor Ismail și Calea Moșilor din mun. Chișinău, s-a produs accidentul rutier cu implicarea autovehiculului de model Toyota Corola, cu numărul de înmatriculare ANAX 599 ce îi aparține reclamantului și autovehiculul de model Ford Fiesta, cu numărul de înmatriculare CQT 254, ce aparține pârâtului.

Vinovat în comiterea accidentului rutier a fost recunoscut pârâtul Captarenco Oleg, care se afla la volanul autovehiculului de model Ford Fiesta, fapt confirmat

prin procesul-verbal cu privire la contravenție din 30 august 2013 și prin decizia agentului constatator privind aplicarea sancțiunii contravenționale.

Conform actului de examinare a mijlocului de transport auto nr. 1328/10A din 15 octombrie 2013, în urma accidentului rutier i-a fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 3 982,14 lei, ceea ce în temeiul art. 1398 Cod civil, pârâtul este obligat să repare prejudiciul material și moral. Adresările sale către pârâtul Captarenco Oleg privind achitarea prejudiciului cauzat, au rămas fără un răspuns.

Indică reclamantul că, prin acțiunile ilicite ale lui Captarenco Oleg și în urma accidentului rutier i-a fost cauzat un prejudiciu moral, care în temeiul art. 1422 Cod civil, îl estimează la suma de 2 000 lei.

Mai menționează reclamantul că, la momentul producerii accidentului rutier, Captarenco Oleg nu deținea polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

Solicită reclamantul, admiterea acțiunii, încasarea de la Captarenco Oleg a prejudiciului material cauzat în mărime de 3 982,14 lei, a prejudiciului moral în mărime de 2 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2016, acțiunea a fost admisă parțial. A fost dispusă încasarea de la Captarenco Oleg în beneficiul lui Covganeț Oleg a prejudiciului material în mărime de 3 313 lei, prejudiciul moral în mărime de 2 000 lei, cheltuieli de asistență juridică 3 000 lei, taxa de stat 280 lei și cheltuielile de judecare a cauzei în mărime de 291 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017, a fost respins apelul declarat de Captarenco Oleg cu menținerea hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2016.

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, la 15 mai 2017 Captarenco Oleg a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2016 în partea încasării prejudiciului moral, cheltuielilor de asistență juridică, a taxei de stat și a cheltuielilor de judecare a cauzei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a pretențiilor ca fiind neîntemeiate. În partea încasării prejudiciului material, Captarenco Oleg nu a contestat hotărârile judecătorești.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de fond și instanța de apel au încălcat și aplicat eronat normele de drept material și au interpretat eronat legea materială.

Examinând admisibilitatea recursului declarat de Captarenco Oleg, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii

acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 08 iunie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimațiilor copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 05 iulie 2017, Covganeț Oleg a depus referință prin care a solicitat declararea ca fiind inadmisibil recursul declarat de Captarenco Oleg.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele cauzei se constată că, decizia Curții de Apel Chișinău din 14 martie 2017 a fost expediată în adresa părților la data de 31 martie 2017 (f.d.130), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 15 mai 2017 (f.d.135).

Astfel, instanța de recurs consideră că, recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat cererea de recurs în interiorul termenului de două luni.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cererea de apel, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În circumstanțele sus relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Captarenco Oleg nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a), art. 440 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Captarenco Oleg, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu